

beroepen. Als de kerk zich niet duidelijk kon uitspreken, kon zij beter zwijgen.⁹⁸ Ds S.J.P. Goossens (Soemba) wees op de weifelende en dubbelzinnige houding van kerkeraden en classis in Indië tegenover de Oxford-beweging, die verwarring zaaide onder de lidmaten.⁹⁹

Ds. C. Mak (Medan) vond Oxford nog te jong voor een definitief oordeel. Hem was opgevallen dat deelname van gereformeerden een meer Schriftuurlijk en kerkelijk oriëntatie tot gevolg had. De critici moesten zich matigen, wanneer zij niet trachtten een dergelijke beweging een vastere koers te geven. Het afwijzen door Oxford van een bepaalde confessie of theologische richting, was naïef. Ds. Mak verwachtte mettertijd een nadere formulering van de simpele grondstellingen. Dit verklaarde waarom de classis ondanks een opsomming van bezwaren 'voorschots' besloten had niet tegen Oxford op te treden. Hoewel het hier een tuchtgeval betrof, was vanwege het algemeen belang en de positiebepaling jegens Oxford besloten de algemene argumenten als persbericht bekend te maken. Voorlopig kon men er, ondanks bezwaren, wel aan meewerken, zoals dat ook gebeurd was met de Bond van Evangelisatie en de Nederlandse Christen Studenten Vereniging.¹⁰⁰ Een kerkelijke veroordeling was op dit moment niet verantwoord, daar Oxford in tekortkomingen van de kerk voorzag. Het besluit van de classis was, mede door de zelfkritiek en ootmoed, zelfs exemplarisch te noemen.¹⁰¹

Van Proosdij's bezwaarschrift ingediend bij de synode concentreerde zich op drie punten: de mening van de kerkeraad, dat de eigen predikant en de kerkeradsleden actief aan de Groepsbeweging mochten blijven deelnemen zolang zij niet met Gods Woord of de gereformeerde belijdenis in strijd kwamen; de uitspraak van de classis Batavia, die het lidmaatschap van de Gereformeerde Kerken en het meewerken aan de Buchman-beweging niet onverenigbaar had verklaard; en tenslotte een door de deputaten der classis begane procedurefout. Het eerste punt werd ongegrond verklaard, daar een kerkeraad het advies van het Classicale deputaatschap naast zich neer mocht leggen. In de tweede zaak

98. *De Reformatie. Weekblad tot ontwikkeling van het gereformeerde leven*, 18e jrg. nr.42 (15 juli 1939). De titel van de brochure was: *De Kerk en de Oxford-Groep*, Sassenheim z.j. [1938]. Dijk verwees in zijn bespreking van het besluit van de classis Batavia herhaaldelijk instemmend naar deze brochure. Zie voor een korte recensie: *Leidsche Kerkbode*, 17e jrg. no.11 (15 juli 1938).

99. *De Reformatie*, 18e jrg. nr.44 (29 juli 1938).

100. Het lidmaatschap van de N.C.S.V. was overigens bij de gereformeerden omstreden. Zie: A.J. van den Berg, *De Nederlandse Christen-Studenten Vereniging 1896-1985*, Den Haag 1991, 95-145. Zie ook: Idem, 'De gereformeerden en de NCSV, met name in de jaren 1915-1930', in: *Jaarboek voor de geschiedenis van de Gereformeerde Kerken in Nederland*, dl.2 (1988), 121-150.

101. *Kerkblad van de Gereformeerde Kerken in Nederlandsch-Indië*, 24e jrg. nrs.52,53 (18 september 1938).